

, dnia 20 kwietnia 2022 r.

e-mail:

ESP: ,

**Dyrektor Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych
w Krośnie**

WNIOSEK

**do projektu planu urządzenia lasu (PUL) wraz z programem ochrony przyrody
i prognozą oddziaływania projektu planu urządzenia lasu na środowisko,
sporządzonego dla Nadleśnictwa Leżajsk na lata 2022-2031**

Niniejszym wnioskuję o ujęcie w projektowanych dokumentach, czterech zadań związanych z udostępnianiem lasów społeczeństwu:

- 1) Przywrócenie przeprawy pieszo-rowerowej przez rzekę Tarlakę w pobliżu miejscowości Brzoza Stadnicka oraz uroczyska Kudłacz, poprzez wybudowanie lekkiej, drewnianej kładki oraz zapewnienie przejścia prowadzącymi do niej drogami leśnymi (poniżej rycina prezentująca lokalizację kładki);

- 2) Bieżące utrzymywanie drożności dróg (wycinanie zarośli), którymi przebiegają szlaki turystyczne znakowane przez PTTK;
- 3) Modernizacja konstrukcji istniejących oraz nowo zakładanych szlabanów, uwzględniająca potrzeby pieszych oraz rowerzystów i likwidująca zagrożenie bezpieczeństwa jakie stwarzają ww. użytkownikom dróg leśnych;
- 4) Kontynuacja programu „Zanocuj w lesie” i rozszerzenie go o inne atrakcyjne lokalizacje.

UZASADNIENIE

Powyższe wnioski, wpisują się w działania związane z udostępnianiem lasów społeczeństwu. Niestety tak jak i w ustawie o lasach, tak i w nowych dokumentach programowych przygotowanych dla nadleśnictwa, temat ten potraktowano zdawkowo. W dokumentach ze zrozumiałych względów położono bardzo duży nacisk na gospodarczą funkcję lasu, sporo miejsca ich funkcji ochronnej, natomiast niepokojąco mało działań zapisano w zakresie utrzymania jego funkcji społecznej.

W zasadzie jest tylko mowa o bieżącym utrzymaniu istniejącej już infrastruktury rekreacyjno-turystycznej, a turyści pojawiają się jako czynnik stwarzający problemy – śmiejący i generujący hałas niepokojący zwierzęta. W planach przedstawionych przez nadleśnictwo jest mowa o potrzebie większego ukierunkowania ruchu turystycznego, o zagospodarowaniu rekreacyjnym, działaniach z zakresu ochrony wartości turystycznych oraz edukacji ekologicznej, są to jednak tylko ogólne, brakuje konkretnych w postaci zaplanowania inwestycji realizujących te cele.

Zaproponowane przeze mnie i uszczegółowione poniżej działania, są moim zdaniem inwestycyjnym minimum, sprawa dotyczy bowiem planu na najbliższe 10 lat! Jest to minimum potrzebne i realne do wykonania, gdyż wymagające niewielkich nakładów finansowych, na które bez wątplenia stać Lasy Państwowe, spółkę Skarbu Państwa obracającą ogromnymi funduszami.

Wnioski, które składam, dotyczą obszaru Lasów Julińskich, w których z uwagi na swój potencjał - walory przyrodnicze oraz historyczno-kulturowe (w tym zabytki po Ordynacji Potockich) szczególnie powinno uwzględnić się również wykorzystanie lasu dla potrzeb turystyki i rekreacji. To zielone płuca odwiedzanej chętnie przez turystów Ziemi Łańcucko-Leżajskiej, przeciętej Szlakiem Rowerowym Polski Wschodniej Green Velo. Ponadto w Julinie planowane jest utworzenie Muzeum Kultury Leśnej i Łowiectwa. Jeżeli gdzieś w Nadleśnictwie Leżajsk ma być realizowana powszechna dostępność do lasów, do świadczeń rekreacyjno-turystycznych to powinno się to stać właśnie tu – w Lasach Julińskich i powinno mieć konkretny wymiar, a infrastruktura powinna być przyjazna turystom i odpowiadająca standardom XXI wieku.

Ad. 1 Przywrócenie lekkiej, drewnianej kładki na rzece Tarlace w okolicy uroczyska Kudłacz oraz udrożnienie prowadzących na nią dróg leśnych, umożliwiłoby oglądanie atrakcji tego miejsca (zabytkowa kaplica, pamiątkowy głaz, zbiorniki retencyjne) turystom, w tym podróżującym Szlakiem Rowerowym Polski Wschodniej Green Velo (przebiegającym w pobliżu, ok. 300 m do kładki i 700 m do kaplicy, kamienia stawów). Kładka dodatkowo otworzyłaby ten teren na linii Julin-Kudłacz-Biedaczów-Giedlarowa (i dalej do Leżajski) dla osób spacerujących, biegających i jeżdżących rekreacyjnie rowerami (turyści i miejscowi). W mojej ocenie wystarczyłoby wykonanie lekkiej kładki, takiej jak wykonana tej samej rzece, u jej wpływu do zalewu w Brzozie Królewskiej.

Ad. 2 W dokumentach przedstawionych do konsultacji zapisano wykonanie „aktualizacji wykazu przebiegających przez teren nadleśnictwa tras, szlaków i ścieżek służących do celów, turystycznych i edukacyjnych”. Oczywiście działanie to jest potrzebne, jednak to stanowczo za mało, jeżeli chodzi o potrzeby turystów i osób rekreacyjnie poruszających się po lesie. Moim zdaniem, przede wszystkim należałoby zadbać o drożność dróg, którymi poprowadzono szlaki turystyczne znakowane przez PTTK. Niestety, ale na terenie nadleśnictwa są odcinki bardzo zakrzaczone, wymagające wykarczowania zarośli. Osobiście mogę wskazać dwa takie miejsca, tj. część szlaku turystycznego nieopodal leśniczówki w Marysinie (odcinek odbiegający na zachód od tzw. drogi granicznej) oraz szlak obok terenów nieistniejącej leśniczówki w Zerwance (odcinek sąsiadujący od północy z rozlewiskiem znajdującym się po lewej stronie drogi, tuż za szlabanem).

Ad. 3 Potrzeba modernizacji konstrukcji istniejących oraz przyszłych szlabanów leśnych, wynika z faktu, że w wielu miejscach, aby wejść do lasu lub wjechać rowerem (do czego zachęcają tablice ustawione przez LP informujące, że zakaz ruchu nie dotyczy rowerów) trzeba w pierwszej kolejności zejść do rowu, bywa, że głębokiego, grząskiego albo wypełnionego wodą. Jakkolwiek rozumiem i popieram potrzebę instalowania szlabanów tak nie rozumiem, dlaczego poza „światłem” drogi mają one dospawane „wąsy” w postaci rur – szyszan, kierujących użytkowników drogi do rowu. Taka konstrukcja w połączeniu z rowami niewątpliwie stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa poruszających się drogami leśnymi, ponieważ rowerzyści próbując ominąć przeszkodę bez zsiadania z roweru mogą zahaczyć o „wąsy” i wywrócić się. Ich wywrotce i uderzenie w szlaban lub w grunt sprzyja również wymuszony przejazd przez rów. Podobnie piesi, schodząc do rowu mogą przewrócić się w wyniku poślizgnięcia na wilgotnej nawierzchni. Proszę zadać sobie pytanie, w jaki sposób taki szlaban pokonują seniorzy zażywający rekreacji w lesie. Białozielony szlaban w wyżej opisanej

konfiguracji to zaprzeczenie społecznej dostępności lasów i antyreklama lasów otwartych dla ludności. Wg mnie, nic nie stoi na przeszkodzie, aby w problematycznych miejscach obciąć przynajmniej jeden „wąg” szlabanu lub nie dochodzić w pobliże z głębokim rowem, a stawiając nowe robić to z głową, zamawiając może bez „wągów” (ileż to oszczędności materiału i pieniędzy w skali kraju!).

Ad. 4 Kontynuacji i rozszerzenia na terenie nadleśnictwa programu „Zanocuj w lesie” nie uzasadniam, licząc na to, że Lasy Państwowe - jako inicjator tego programu - w dalszym ciągu dostrzegają potrzebę jego funkcjonowania i doskonalenia. Pod roz wagę daję jednak jego rozszerzenie o lokalizacje miejsc pod nocleg w pobliżu atrakcji turystycznych, np. przy szlaku Green Velo, w pobliżu pałacu w Julinie, czy uroczyska Kudłacz.

Podsumowując chciałbym zwrócić Państwa uwagę, że przyjęcie ww. postulatów w dokumentach planistycznych nadleśnictwa opracowywanych na najbliższe 10 lat w pewnym stopniu wypełniłoby ewidentny brak w zaprogramowaniu działań w zakresie funkcji społecznych lasu oraz wzmocniłoby obraz Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe jako przedsiębiorstwa odpowiedzialnego społecznie i prowadzącego zrównoważoną gospodarkę leśną.

Z wyrazami szacunku,

Otrzymują:

- 1) adresat – na adres e-mail oraz na ESP systemu ePUAP;
- 2) aa.

